
Ráduly János

Félperces történetek

Intézkedni kell

Né, parancsnok úr, mondta Ábel a rendőrnek, nincs sok kiegészíteni valóm, a panaszlevelemben vázoltam a fontosabb tényeket. Az ég világán semmi köntörfalazás nincs a leírtakban. Azért háborodtam fel, mert a kedves szomszédom engem többször is elküldött az anyám szebbik nemébe. Közveszélyes ember, ugyebár. Intézkedni kell.

Elvonókúra

A temetőről jövök, mondta Jakab, elkísértem utolsó útjára a barátomat. A kijáratnál megkínáltak egy pohár pálinkával és kaláccsal. Sajnálom szegény barátomat, itkányos (részes) volt, nem használt a szép szó, a belső zsebében ott lapult folyton a lapos pálinkás üveg. Most a temető jelenti neki az elvonókúrát.

Mértéktartás

Igyekszem haza, mondta a tanítványom, Elemértől jövök, dolgoztam, megjavítottam a pálinkafőző üstjét, meghibásodott volt, megtataroztam, kibéleltem a belső világát, gyönyörűen dolgozik. Jó gyümölcsstermő esztendő van, finom házi italokat fogyaszthatunk majd, csak épp legyen egészségünk, és maradjon meg a mértéktartás.

Tőke

Magyar elődeink nyelvében gyakran fordult elő a fatuskó, fatönk jelentésű TŐKE szó. Ugye, a Barcsai balladában a hűtlen feleséget a férje halállal bünteti. Azt kérdezte: „Favágó tőke lesz (leszel), húsvágó tőke lesz...” Végül az aszszonyt elégeti. Itt, Faragó József kifejezésével élve, „évszázados nyelvi régiségről” van, lehet szó.

Fölül kell emelkedni

Az öreg nyugdíjas végül is megvigasztalta a fiatal kezdő nyugdíjast: Te, mondta, a nyugdíjad tényleg nem sok, úgy kezded te is a megpihenés éveit, mint én egykoron. A pénz soha nem ütötte a mindennapi gondokat, de a túlélésnek van egy különleges titka, elárulom neked: fölül kell emelkedned a mindennapi gondokon.
